

РЕШЕНИЕ

№ 235

гр. Бургас, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет
и четвърта година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов
Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Росен Д. Парашкевов Въззивно гражданско
дело № 20232100502088 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба от С. Н. П.,
ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. Б., ж.к. „С.“ бл. **, вх. *, ет. *, ап. *,
представляван от адв. Бойко Темелков с адрес на кантората: гр. Бургас, ул.
„Климент Охридски“ № 1, ет.3, против Решение № 260026 от 28.01.2023 г.,
постановено по гр.дело №1687/2014 г. по описа на Районен съд – Бургас, с
което съдът е допуснал поправка на очевидна фактическа грешка в
постановеното по делото съдебно решение № 888/10.03.2020 г., като е
постановил на стр.7, ред 6 – 5 от долу на горе вместо Н. С. П., ЕГН:
*****, от гр. Б., ж.к. „С.“ бл. **, вх. *, ет. *, ап. * следва да се чете „С.
Н. П., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. Б., ж.к. „С.“ бл. **, вх. *, ет. *,
ап. *, представляван от адв. Бойко Темелков и адв. Марияна Бузова, с адрес на
кантората: гр. Бургас, ул. „Климент Охридски“ № 1, ет.3

Недоволство от така постановеното съдебно решение изразява
въззивникът, който счита същото за неправилно, като счита, че БРС не е
приложил надлежно института за поправка на ОФГ предвиден в чл.247 ГПК.
Според страната съдът е допуснал поправка в решение, което е отменено в
тази му част от ВКС. Излага съображения като се позовава на това, че с

обжалваното решение е извършена поправка на ОФГ в частта за присъдените разноси по решение, което към момента е отменено. Счита, че е недопустимо допускането на поправка на ЯФГ в отменено решение на БРС, поради което моли съда да отмени атакувания съдебен акт. В съдебно заседание поддържа подадената въззивна жалба и оспорва частната жалба на ответната страна. Представя съдебна практика.

В срока предвиден в ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от адв. Венета Грънчева, пълномощник на ищцата С. С. П. живуща в гр. Б., ж.к. „С.“ бл. **, вх. *, ет. *, ап. *, с който оспорва подадената жалба срещу решението на БРС. Счита, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно и моли да бъде оставено в сила. Посочва, че действително е налице грешка досежно присъдените с него разноси, като формираната воля на съда, изразена в мотивите, не съответства на диспозитива на съдебното решение. Изложените в жалбата съображения за това, че ВКС е отменил първоначалното решение на БРС не отговаряло на истината, тъй като ВКС не е отменял решението на БРС в частта за присъдените разноси.

Постъпила е частна жалба от С. С. П., ЕГН: *****, от гр. Б., ж.к. „С.“ бл. **, вх. *, ет. *, ап. *, против определение № 260487/03.11.2023 г. по гр.д. №1687/2014 г. по описа на БРС, с което съдът е оставил без разглеждане молбата на адв. Грънчева от 02.11.2023 г. за изменение на решението в частта за разностите. Частната жалбоподателка счита решението за незаконосъобразно, като моли съда да го отмени и удовлетвори подадената частна жалба. Излага съображения, че съдът неправилно е оставил молбата без разглеждане, като е приел, че тя е с правно основание чл.248, ал.1 от ГПК и предвиденият едномесечен срок за депозирането ѝ бил изтекъл, тъй като в случая става дума за определяне на държавна такса върху цената на иска и разноси за производството – чл.71, ал.1 от ГПК, като съдът неправилно е приложил разпоредбата на чл.248, ал.1 от ГПК. Счита, че атакуваното определение следва да бъде отменено и изменено решението в частта за дължимата от ищцата държавна такса за водене на делото, като бъде определена същата в размер, който следва да заплати другия съделител Н. С. П., който също притежава 1/6 ид.част от имота и следва да заплати държавна такса от 863,48 лева. Посочва, че определението е неправилно и следва да бъде отменено.

В срока предвиден в ГПК не е постъпил отговор на частната жалба.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ГПК, от легитимирано лице и е допустима.

Районен съд - Бургас е разгледал иск с правно основание чл.247 от ГПК по допълнителното решение и с правно основание чл.248 от ГПК – по атакуваното с частна жалба определение на БРС.

Въззивната и частната жалби са подадени в срока по чл.259 ГПК, от легитимирани лица и са допустими.

При извършена проверка по реда на чл.269 от ГПК, съдът намира постановените съдебни актове за валидни и допустими.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Видно от представените по делото доказателства, с решение № 888 от 10.03.2020 г. по гр.д. №1687/2014 г. БРС се е произнесъл по претенцията с правно основание чл.30 от ЗН за намаляване на дарение и възстановяване на запазена част, като е постановил изнасяне на публична продан на недвижимите имоти. Със същото решение съдът е осъдил Н. С. П. да заплати на С. П. сумата от 1717,64 лв., както и сумата от 103,36 лв. В последствие решението е потвърдено от БОС с решение № 2 от 19.01.2021 г. по в.гр.д. №2044/2020 г. След касационно обжалване, с решение № 10 от 08.03.2022 г. по гр.д. №2260/2021 г., ВКС е отменил решението в частта, с която е извършено намаление на дарението в полза на С. Н. П. от неговия дядо и претенцията по чл.30, ал.1 от ЗН е отхвърлена, като съдът е потвърдил решението в частта, с която е постановено изнасянето на публична продан на делбените имоти. В своето решение Върховния касационен съд е присъдил разноси между страните, като е съобразил разноските направени за предходните инстанции.

При отправяне на искане за издаване на изпълнителен лист, съгласно молбата на ищцата С. П. от 02.11.2023 г., съдът е констатирал наличие на ОФГ, поради което е допуснал поправка на фактическа грешка в решение № 888 от 10.03.2020 г., като е постановил вместо лицето Н. С. П., да се чете „С. Н. П., ЕГН: *****“. Постановеният съдебен акт е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден. Действително, както правилно е посочил въззивникът, с решението си ВКС е отменил частично решението на

БРС, но тази отмяна не е цялостна. От една страна ВКС не е отменил атакуваното решение в частта за разноските, а от друга страна решението на БРС, касаещо допуснатата ЯФГ, се отнася спрямо задължението за плащане на разноски както по отношение на отменената от ВКС претенция по чл.30 от ЗН, така и по отношение на дължимите разноски по извършване на съдебната делба. В този смисъл съдът намира, че извършената поправка на ОФГ не се отнася до отменено решение, тъй като в тази му част липсва произнасяне на ВКС. При това положение съдът намира подадената жалба за неоснователна, което налага обжалваното решение да бъде потвърдено.

По отношение на подадената частна жалба срещу определение №260487 от 03.11.2023 г., с което е оставена без разглеждане молбата на адв. Грънчева за изменение на решението в частта за разноските, настоящата съдебна инстанция намира същата за неоснователна. Това произтича от обстоятелството, че макар и да се претендира сума като дължима държавна такса за която страната твърди, че не следва да се подчинява на правилата на чл.248, ал.1 от ГПК, при присъждане на разноските плащането на държавна такса попада сред дължимите суми за разноски. При това положение претенции касаещи държавна такса по същество представляват част от разноските за които се отнася разпоредбата на чл.248 от ГПК. За да откаже присъждане на сумата, БРС е счел, че искането за изменение на решението в частта за разноските е преклудирано, тъй като решението е влязло в сила на 08.03.2022 г. и срокът за подаване на молба за изменение е изтекъл най-късно на 08.04.2022 г., а самата молба е подадена от страната на 02.11.2023 г., поради което искането е оставено без разглеждане. Настоящата съдебна инстанция счита, че определението е правилно и законосъобразно, което налага потвърждаването му.

По изложените съображения, БУРГАСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260026 от 28.01.2023 г., постановено по гр.дело №1687/2014 г. по описа на Районен съд – Бургас.

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 260487 от 03.11.2023 г. постановено по гр.д. №1687/2014 г. по описа на Районен съд – Бургас.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от

връчване препис от решението на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____